

DE STEER

NEW YORK

DE STEER
ANTONIO
ANTONIO

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Herstelling van het
Aäronische Priesterschap
door Johannes de Doper

65e JAARGANG

Nr 5

INHOUD:	Blz.
Onze Profeet spreekt	131
Het Melchizedekse Priesterschap	133
Sedert Cumorah (vervolg)	137
Genealogie	141
De herstelling van het Aäronische Priesterschap	143
De vraag van de maand	145
Buitenlandse kerkleiders bezoeken een Mormoonse studiegroep in Salt Lake City	149
De juiste weg	150
Feiten over alcohol	152
Zonnehoeke	153
Gebeurtenissen in de Zending	156
Het Huwelijk: „een eindeloze schuld”	160

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melville van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Een priesterschapdrager

Voor de zeventigduizend of meer leden van de priesterschap die deze avond bijeen zijn, wil ik gaarne de ware woorden en vermaningen aanhalen die Petrus, het hoofd der apostelen, meer dan negentien honderd jaren geleden de priesterschapdragers gaf. Deze apostel schreef de volgende regels en richtte ze tot de ouderlingen van die dagen:

„... De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een medeouderling, en getuige des lijdens van Christus ben, en deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal worden:

„Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed;

„Noch als heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren, maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde.

„En als de overste Herder verschenen zal zijn, zo zult gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen.

„Desgelijks gij jongen, zijt den ouden onderdanig; en zijt allen elkander onderdanig; zijt met de ootmoedigheid bekleed; want God wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade.

„Vernedert u dan onder de krach-

tige hand Gods, opdat Hij u verhoogte te Zijner tijd.

„Werpt al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u.

„Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wie hij zou mogen verslinden.

„Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht wordt”. (1 Petrus 5 : 1-9.)

Deze vermaningen zijn negentien honderd jaar oud, maar heden toch nieuw en op de ouderlingen van de Kerk juist zo van toepassing als toen. Petrus zeide dat zij „voorbeelden voor de kudde” moesten zijn. Ik zou u willen vragen: „Begint dat voorbeeld niet in het gezin? Welke plaats is beter om de verheven idealen van het priesterschap na te streven?”

Hoe ouder ik word, des te dankbaarder ben ik mijn ouders, om wat zij in dat oude landhuis deden. Zij leefden het evangelie. Vader placht het te verkondigen, in 't bijzonder aan bezoekers, meer dan aan ons jongens en meisjes; maar Vader en Moeder leefden beide het evangelie. Ik ben er mij meer dan ooit van bewust dat mijn getuigenis van de waarachtigheid van het

bestaan van God tot dat tehuis teruggaat, waar ik als kind woonde, en het was door hun leer en hun voorbeeld dat ik, zelfs toen ik nog een kind was, de absolute kennis ontving dat God mijn Vader is, dat ik toen de kennis van de werkelijkheid van de geestenwereld verwierf, en ik getuig deze avond tot u dat dit werkelijkheid is.

Het is voor mij gemakkelijk het feit, dat Christus tot de geesten in de gevangenis predikte, terwijl Zijn lichaam in het graf lag, als goddelijke waarheid te aanvaarden. Het is waar. En het is voor mij even gemakkelijk in te zien, dat wij zo kunnen leven dat wij indrukken en directe mededelingen door de Heilige Geest kunnen ontvangen. De sluier is dun tussen hen, die het priesterschap dragen, en degenen die aan de andere kant ervan wonen.

Dat getuigenis begon, werd in dat tehuis geboren, door het voorbeeld van een man, die het priesterschap leefde, en van een vrouw, die hem steunde en het in haar gezin naleefde. Ik weet niet of Petrus dat in gedachte had toen hij sprak van „voorbeelden voor de kudde”, maar ik weet wel dat elk gezin een deel van die kudde is. De invloed, die u in uw gezin uitoefent, strekt zich uit over de wijk, over de ring en gaat dan door de stad, de staat, het land en de wereld.

Het kostbaarste in de wereld is een getuigenis van de waarheid. De waarheid wordt nooit oud, en de waarheid is dat God de bron is van uw en mijn priesterschap, dat Hij leeft, dat Jezus Christus aan

het hoofd van deze Kerk staat, en dat iedere man die het priesterschap draagt, recht heeft op de inspiratie en leiding van de Heilige Geest, indien hij zuiver, matig, vlijtig, nederig leeft, met een biddend hart. Ik weet dat dit waar is! God helpe ons de waarheid te verdedigen - beter nog: haar te leven, *haar in het gezin als voorbeeld te nemen*. Wat wij onze ouders verschuldigd zijn, is niet onder woorden te brengen. Zult u diezelfde invloed op uw kinderen uitoefenen, ouders, vaders en moeders? Geeft hun nimmer een ongepast voorbeeld. U bent priesterschapdraggers en leiders. Laat hen nooit een ruw woord horen. Beheerst uzelf. Het is een zwakkeling die zich niet beheersen kan, hetzij in zijn werk, hetzij thuis. Een priesterschapdrager moet niet opvliegend zijn; hij moet leren zich waardig te gedragen.

Het priesterschap van God krachtens goddelijke autoriteit te dragen is een van de grootste giften die een man kan ontvangen, en waardigheid daarvoor is dan ook van het grootste gewicht. Het priesterschap als zodanig is eeuwig. Hij die de verantwoordelijkheid voelt de Godheid te vertegenwoordigen, is zeer gezegend. Hij moet deze verantwoordelijkheid in die mate beseffen, dat hij onder alle omstandigheden zich van zijn handelingen bewust is. Geen enkele man die het Heilige Priesterschap draagt, behoort zijn vrouw laatdunkend te behandelen. Geen enkele man die dat priesterschap draagt, mag het vragen van een zegen over zijn voedsel of het

neerknielen met zijn vrouw en kinderen en het vragen om Gods leiding verzuimen. Een gezin wordt anders, wanneer de man het priesterschap ontvangt en het eert. Wij mogen het niet met dwang gebruiken, want de Here heeft gezegd: „... wanneer wij het ondernemen onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed, onze ijdele eerzucht te bevredigen, of in enige mate van ongerechtigheid bestuur, heerschappij over of dwang op de menselijke zielen uit te oefenen, ziet, dan onttrekken de hemelen zich, de Geest des Heren is bedroefd, en wanneer Deze zich heeft teruggetrokken - vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man” (L. & V. 121 : 27.) Deze openbaring, die door de Heer aan de Profeet Joseph Smit werd gegeven, is een van de mooiste lessen in pedagogie, psychologie en bestuur, die ooit werd geleerd. Wij zouden dat keer op keer in de 121ste afdeling van de Leer en Verbonden moeten over-

lezen.

Laten wij goed beseffen dat wij leden zijn van de grootste broederschap, de broederschap van Christus, in de ganse wereld, en laten wij ons best doen de gehele dag, elke dag, de normen van het priesterschap hoog te houden.

Laten wij eerlijke, oprechte levens leiden. Laten wij eerlijk zijn met onszelf, met onze broederen, met ons gezin, met de mensen, met wie wij omgaan, altijd eerlijk, want ogen zijn op ons gevestigd. Het fundament van het karakter rust op de beginselen van eerlijkheid en oprechtheid.

God leidt deze Kerk. Weest haar getrouw. Weest uw gezin getrouw. Bescherm uw kinderen, leidt hen, niet naar willekeur, maar door het goede voorbeeld van een vader, een liefhebbende moeder, en draagt bij aan de kracht van de Kerk door uw priesterschap in uw gezin en in uw leven zo te gebruiken, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Het Melchizedekse Priesterschap

**Het Priesterschap,
zijn aard, bron
en geschiedenis**

Wij, die dragers van het Melchizedekse Priesterschap zijn, bezitten de grootste macht en het hoogste gezag dat op aarde te vinden is. Beseffen wij werkelijk goed wat God ons geschonken heeft? Hoe-

veel begrijpen wij eigenlijk van de beginselen?

Ten einde hen, die het priesterschap dragen behulpzaam te zijn

bij het zich oriënteren, geven wij de volgende punten. Wij raden aan deze punten grondig te bestuderen.

1. *Wat is het Priesterschap?*

Er zijn twee algemeen aanvaarde omschrijvingen van het priesterschap. De ene omschrijving spreekt van het priesterschap zoals dat betrekking heeft op de personen, die het hier op aarde dragen; de andere omschrijving sluit eveneens dit begrip in, doch zij spreekt tevens van het gezag van het priesterschap, zoals dat in de eeuwigheid werkzaam is.

Nu met betrekking tot de eeuwigheid.

Het priesterschap is de eindeloze macht en het eeuwig gezag van de Godheid. Door dit priesterschap bestaan alle dingen, worden alle dingen geschapen en worden alle dingen geleid en bestuurd. Door deze macht en door dit gezag kwamen het universum en ontelbare werelden tot stand. Door dit priesterschap wordt in die onmetelijke ruimte het grote scheppingsplan, de verzoening en de verheerlijking mogelijk gemaakt. Het is de macht van God (Brigham Young, *Discourses of Brigham Young*, nieuwe uitgave blz. 130; John Taylor, *the Gospel kingdom*, blz. 129).

Met betrekking tot 's mensen bestaan op deze aarde is het priesterschap de macht en het gezag van God, dat aan de mens werd overgedragen om daarmee te handelen ten aanzien van alles dat dient tot verlossing van de mensen. Het is de macht waardoor het evangelie wordt gepredikt; waardoor de verordeningen ter verlossing wor-

den bediend, zodat zij zowel op aarde als in de hemel verbindend worden; waardoor mensen ten eeuwige leven worden verzegeld, daardoor zekerheid verkrijgend van de volheid van Vader's koninkrijk na de dood; het is de macht waardoor de Heer te zijner tijd de natiën op aarde en alles wat daarmee samenhangt, zal regeren. (Joseph F. Smith, *Gospel doctrine*, 5e uitgave, blz. 136-200).

2. *Is er meer dan één priesterschap?*

Neen! Er is maar één God en één macht van God. Joseph Smith zeide: *Het ganse priesterschap is Melchizedeks, maar er bestaan verschillende graden of afdelingen.* (Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 190). Ook zeide hij: *de instelling van het priesterschap ging vooraf aan de tijd, „toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten”.* *Het is het hoogste en heiligste priesterschap en naar de orde van de zoon Gods. Alle andere priesterschapen zijn slechts afdelingen, vertakkingen, machten en zegeningen, die tot dit priesterschap behoren en er door geleid en bestuurd worden.* (Ibid., blz. 176). Er is dus slechts één priesterschap, doch er zijn verschillende orden. Het is echter gebruikelijk om deze verschillende orden onder één naam samen te vatten, n.l. onder de naam „het priesterschap”.

3. *Welke orden van het priesterschap zijn er in de kerk?*

„...er zijn twee delen of grote hoofd-afdelingen, het ene is het

Melchizedekse Priesterschap, en het andere is het Aäronische of Levietische Priesterschap. (L. & V. 107 : 6).

Het Melchizedekse Priesterschap is ook bekend als het grotere of hogere priesterschap, het Aäronische Priesterschap als het mindere of lagere priesterschap.

4. *Waar komen de benamingen „Melchizedekse” en „Aäronische” vandaan?*

„De reden, waarom het eerste het Melchizedekse Priesterschap wordt genoemd is, dat Melchizedek zulk een groot hogepriester was. Vóór zijn tijd werd het genoemd: *Het Heilige Priesterschap naar de orde van de zoon Gods*. Doch uit achting of eerbied voor de naam van het Opperwezen, en om het veelvuldig herhalen van Zijn naam te voorkomen, noemde de kerk in de dagen van ouds dat priesterschap naar Melchizedek, of het Melchizedekse Priesterschap”.

„Het tweede priesterschap wordt het priesterschap van Aäron genoemd, omdat het was bevestigd op Aäron en zijn nakomelingen door al hun geslachten. De reden, waarom dit het lagere priesterschap wordt genoemd, is, dat het een toevoeging is aan het hogere of Melchizedekse Priesterschap, en macht geeft in uiterlijke verordeningen te bedienen. (L. & V. 107 : 2-4, 13-14).

5. *Van wie verkrijgt de mens het priesterschap?*

Van God en van Hem alleen! „En niemand matigt zichzelf die waarheid aan, doch men wordt er

toe geroepen door God, zoals immers ook Aäron”. (Hebr. 5 : 4).

Ten aanzien van de feitelijke beëfening met goddelijke volmacht, werkt de Godheid alleen door middel van mannen, die Hij gekozen en gemachtigd heeft om Zijn priesterschap op waardige mannen te bevestigen.

6. *Op wie bevestigt de Heer het priesterschap?*

Op hen, die Hij heeft gekozen bedienaars van het evangelie te zijn! Bijvoorbeeld, er werd aan de twaalf in de dagen van weleer gezegd: „*Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u gekozen en aangesteld*”. (Joh. 15 : 16). Dit wil dus zeggen, dat de broederen niet zelf hun ambt en hun plaats in het priesterschap uitkiezen, integendeel, zij aanvaardden slechts wat hun gegeven wordt en zij dienen daar, waar zij worden aangesteld.

Vanaf de aanvang werden en worden waardige Heiligen gekozen om het hogere priesterschap te dragen; zoals Alma het uitdrukt: „... en het was wegens hun groot geloof en hun bekering en hun rechtvaardigheid voor God; zij verkozen zich liever te bekeren en gerechtigheid te werken dan om te komen”.

Vanaf de dagen van Aäron tot aan Johannes de Doper werd het lagere of Levietische Priesterschap bevestigd op de Levieten. „*Hier vinden wij een stukje wet, dat nagekomen moet worden. Het Levietische priesterschap is voor eeuwig erfelijk - bevestigd op het hoofd van Aäron en zijn zonen; het was werkzaam tot aan Zacha-*

rias, de vader van Johannes. (Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 338) (zie ook L. & V. 84 : 28, 26, 27, 30; 107 : 13). Thans is de Kerk op een andere grondslag georganiseerd en het Aäronische Priesterschap is algemeen verspreid onder de waardige leden van het koninkrijk.

7. *Kennen wij rechtvaardige mannen, die het priesterschap naar de Heilige orde op zich bevestigd hebben gekregen?*

Wij kennen zo veel mannen, die deze eer te beurt viel.

Joseph Smith onderwees: „Het priesterschap werd eerst op Adam bevestigd; hij ontving het eerste presidentschap en hield de sleutelen van dit priesterschap van geslacht op geslacht. Hij ontving het bij de schepping, vóór de wereld gevormd was, zoals wij kunnen lezen in Genesis 1 : 26-28. Hem werd heerschappij gegeven over ieder levend schepsel. Hij is Michaël, de aartsengel, van wie in de schrift gesproken wordt. Daarna ontving Noach het priesterschap; hij is de engel Gabriël en volgt in priesterlijke macht op Adam. Hij werd door God tot dit ambt geroepen. In zijn tijd was hij de vader van alle levenden, en hem werd heerschappij gegeven. Deze mannen hielen de sleutelen eerst op aarde en daarna in de hemel. (Leringen van de Profeet Joseph Smith, bl. 165).

In de eerste eeuwen van de aardse geschiedenis werd het priesterschap niet slechts op enkelen bevestigd; grote aantallen broeders droegen het. Om Alma's woorden te ge-

bruiken: „...er waren er velen, buitengewoon velen”, die deze inacht droegen en haar in gerechtigheid uitoefenden. (Zie Alma 13 : 10-12).

8. *Verheugden de Heiligen in de oorspronkelijke kerk zich in het bezit van het priesterschap?*

Zeer zeker was dit het geval. Het gehele nieuwe Testament door lezen wij over apostelen, zeventigers, ouderlingen, priesters, diakenen enzovoort. Hun plichten worden daarin omschreven, van hun gezag wordt gewag gemaakt, hun verantwoordelijkheden worden opgesomd en hun betrekkingen tot elkander worden uiteen gezet. Er zijn in het boek „Hebreeën” gehele hoofdstukken die bijna uitsluitend handelen over het verband tussen de Melchizedekse- en Aäronische priesterschapsorden.

9. *Wat geschiedde er met het priesterschap gedurende die lange nacht van duisternis, toen het evangelie niet op aarde was?*

Gedurende die periode werd het priesterschap niet onder de sterfelijke mensen gevonden. Juist de afwezigheid van het priesterschap maakte de afval compleet, want zonder het priesterschap, dat „het evangelie bedient” (L. & V. 84 : 19) konden de zaken van de Kerk en het koninkrijk niet geregeld worden in overeenstemming met de goddelijke wil. Er kwam een tijd dat er niemand meer gevonden werd die het gezag bezat om de ware priesterschapsverordeningen te bedienen.

Hieruit volgt dat toen het geslacht

van mannen, die destijds het priesterschap droegen, was uitgestorven, er niemand meer was op wie de goddelijke macht rustte. Het priesterschap werd, overeenkomstig de profetie, „plotseling weggevoerd naar God en Zijn troon”. (Openb. 12). Dientengevolge was er, indien de macht van het priesterschap

wederom op de mensen bevestigd moest worden, *een herstelling noodzakelijk*.

De volgende maand zullen wij met deze studie verder gaan en dan zullen wij in het bijzonder de herstelling van het priesterschap en al haar verschillende ambten onder de loupe nemen.

SEDERT CUMORAH

NIEUWE STEMEN SPREKEN UIT HET STOF

DOOR HUGH NIBLEY

(vervolg)

Aangezien in de laatste decennia talloze exemplaren van oude geschriften op metalen platen (de gouden en zilveren platen van Darius o.a., gewijde geschiedenis in een speciale stenen doos door een tijdgenoot van Lehi geplaatst) te voorschijn zijn gekomen, vergeet men maar al te gemakkelijk dat door het aan het daglicht komen van het Boek van Mormon niet zo veel spottend gehuil werd ontketend als door het fantastische idee van een heilige geschiedenis die op gouden platen was geschreven en daarna in de grond werd begraven. De koperen rol en zijn inhoud, wanneer deze zorgvuldig wordt vergeleken met hetgeen het Boek van Mormon zelf over het schrijven op en wegbergen van bronzen en gouden platen heeft te

zeggen, moet de meest skeptische criticus toch wel te denken geven.

De kostbare dingen keren terug.

Te veel aanwijzingen. Het boeiendste en tegelijk meest verwarring stichtende van de Dode Zeerollen is de manier waarop zij de lezer herinneren aan alles wat hij ooit in Joodse en Christelijke bronnen heeft gelezen. Wij vinden hier de oudst bekende en zuiverste Oud-Testamentische geschriften, geschreven door Joden die lang voor de tijd van Christus hebben geleefd. Voorts daarbij, door dezelfde handen geschreven, vele denkbeelden en gezegden, waarvan men tot dusver had gedacht dat zij in 't bijzonder in het Nieuwe Testament thuis hoorden, waaronder karakteristieke uitdrukkingen van

Johannes en Paulus! Dezelfde bladzijden zijn bezaaid met dingen die wij lange tijd met de Joodse en Christelijke apokriefen in verband hebben gebracht, alsmede leringen, die aan verschillende sectarische groepen werden toegeschreven, van de vóór-Christelijke Therapeuten van Egypte tot de negende eeuwse Karaiten van Mesopotamië. En om als 't ware verzoening te doen voor zulk een verre afdwaling, geven dezelfde documenten gezegden, die later in de geschriften van de meest vereerde en orthodoxe Vaders van de Christelijke Kerk en rabbijnen van de Joden worden aangetroffen. Tegelijkertijd schijnen deze mensen bijzonder dicht bij de Hassiedische Joden te staan, die, in tegenstelling tot de rabbijnen, in voortdurende openbaring geloofden en verwantschap vertoonden met de middeleeuwse Cathariaanse secten en andere voorlopers van de Protestantse beweging, om van de Moslims maar te zwijgen. Ofschoon de overweldigende eenstemmigheid van de deskundigen zegt dat deze mensen vóór-Christelijke Joden waren, zijn hun leringen zo geheel en al Christelijk, dat een eminente autoriteit als Professor Teicher van Cambridge nog steeds volhoudt dat zij niet anders dan een Christelijke secte geweest kunnen zijn! Er behoeft nauwelijks op gewezen te worden dat dit wonderlijke mengsel van een vreemd soort Judaïsme met een vreemd soort Christendom („de Kerk der Verwachting” noemt Cross het) een van de dingen is, die in het verleden de critici van het Boek van

Mormon zo hebben vermaakt en geërgerd.

De ontdekking van de Dode Zee-rollen is „een wonderbare geschiedenis”, waarin de hand des Heren gemakkelijk is te zien. Zij veroorzaakte snel „een hele waterval van revoluties”. Christelijke geleerden, speciaal de Rooms-Katholieke, werden het eerst gealarmeerd door de bedreiging van de „oorsprong” van hun lezing betreffende het Christendom en trachtten de belangrijkheid van de rollen te verkleinen, terwijl Joodse deskundigen de nieuwe ontdekkingen als een bedreiging van het normale Judaïsme zagen en ze in sommige gevallen zeer scherp als bedrog veroordeelden.

Er was een hele consternatie over hetgeen de rollen met onze aanvaarde bijbeltekst deden en nog zijn er conservatieve geleerden die ze, als van weinig belang zijnde, trachten te negeren. Doch in 1954 betaalden de Joden, die eenmaal koel tegenover de rollen stonden, wat graag \$ 250.000 voor vier stuks, en Christelijke geleerden verzekeren ons thans dat „Wij allen... er trots op behoorden te zijn om die mensen, die wij nu kennen als Joodse Verbondenen of Essenen, als een deel van onze erfenis op te eisen.

„*De ellendige Apokriefen*”. Een van de redenen voor de oorspronkelijke verwaarlozing van de Dode Zeerollen was, dat niemand bij hun eerste verschijning er op was voorbereid om ze te behandelen. Strikt genomen zijn ze *Apokriefen*, en weinig geleerden trokken zich iets van de Apokriefen aan, toen om-

streeks 1945 de bestudering ervan haar dieptepunt had bereikt. Wat zijn de Apokriefen? Het is een grote verzameling Joodse en Christelijke geschriften, die naast de Bijbel bestaan, elk waarvan in de een of andere tijd door een Christelijke of Joodse groep als waarlijk geopenbaarde schriftuur werd aanvaard. Waar komen zij vandaan? De feitelijke manuscripten zijn even oud als onze bijbelse manuscripten en soms zijn ze door dezelfde hand geschreven, doch hun inhoud verraadt weid verspreide bronnen, sommige daarvan zijn orthodox en andere weer niet.

Waarom bekommeren wij er ons dan om? Omdat schrijvers van de Bijbel ze in ere houden, en ze soms aanhalen, zo doende uittreksels van de Apokriefen in onze Bijbel inlassen, en alle Kerkvaders in de eerste drie eeuwen vele er van als echt aannamen en ze als schriftuur aanhaalden, kunnen zij niet lichtvaardig worden afgedankt.

Waarom zijn ze niet in de Bijbel opgenomen? Dat is met sommige wel het geval. De Katholieke Bijbel bevat veertien boeken die niet in de Protestantse Bijbel worden gevonden. Anderzijds zijn er boeken in onze Bijbel, zoals Openbaring, Esther, Ruth, de Prediker en het Hooglied, die door sommige van de aanzienlijkste geleerden onder de Joden en Christenen oude en moderne, als echte Apokriefen worden beschouwd en volgens hen niet in de Bijbel thuis horen. Maar wie beslist dan wat schriftuur is en wat niet? Dat is nu juist de vraag: „Boeken van buitenstaanders?” roept Professor Torrey uit,

„wie maakt dat uit”? De autoriteit werd behoorlijk aangewezen, doch men bleef er over twisten, zelfs tot in de 19de eeuw.

Beschouwen wij nu eens het Boek Henoch. „Bijna alle schrijvers van het Nieuwe Testament kenden het. . . . Het werd in het Nieuwe Testament door Judas een onvervalst voortbrengsel van Henoch genoemd en door Barnabas als schriftuur aangehaald. . . . Bij de oude Kerkvaders en Apologeten had het alle gewicht van een kanoniek boek”. Toch raakte het sedert de vierde eeuw in discredit; en onder de ban van zulke autoriteiten als Hilarius, Hiëronymus en Augustinus, verdween het langzamerhand uit de circulatie en ging het voor de westelijke Christenheid verloren. Krachtens welke bevoegdheid deden Hilarius, Hiëronymus en Augustinus, die het in zake van schriftuur lang niet met elkander eens waren, een geschrift in de ban dat door de *vroegere* Kerk als schriftuur werd aanvaard en gewaardeerd? Hier zien wij dat latere kerkleiders, van wie er niet één beweerde het hoofd van de kerk te zijn, werkelijk „vele kostbare dingen” uit de kroniek verwijderden.

Maar al is dan de bevoegdheid van degenen, die verschillende Apokriefen veroordeelden, twijfelachtig, de reden voor hun handelwijze is niet ver te zoeken, want de vooropstelling van zowel de Joodse als de Christelijke geleerden vanaf de vierde eeuw is dat profetie en openbaring voor altijd hebben opgehouden. In zulk een geval ligt de enige hoop op zekerheid in het

bezit van een absoluut onfeilbaar schriftuurlijk boek. Dit laat geen ruimte open voor de stelling dat een geschrift deels waar en deels onwaar zou kunnen zijn; iedere lettergreep van Gods woord moet absoluut volmaakt en onverdacht zijn, want indien dat niet zo is, indien iemand toelaat dat er in de Bijbel een onnauwkeurigheid, welke dan ook, zou mogen zijn, zijn wij in de onduldbare positie dat wij nooit geheel zeker zijn of een bepaald vers in de Bijbel betrouwbaar is of niet. Zodanig was het argument van Augustinus en zodanig is het standpunt van de Christenheid sedert zijn dagen.

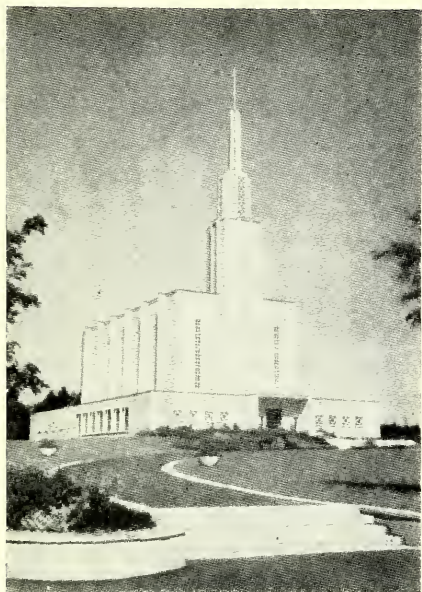
Hieruit volgt, dat alle Apokriefen die geen schriftuur zijn, vol onzekerheden staan en daarom als een schadelijke last moeten worden vermeden. Reeds in de tweede eeuw werd het gevaarlijk geacht zich enige vrijheid van opvatting jegens „geschriften van buiten” te veroorloven en sedert de vierde eeuw werden daarmee de Apropokriefen bedoeld. „Als”, zo zegt Augustinus, „mannen van buitengewone vroomheid en wijsheid het vaak over de Schriften oneens zijn, hoe kunnen de mensen dan leiding van mindere werken ontvangen, waaronder vertalingen van de Bijbel?” Aangezien officieel verklaard was dat „de geschreven bron van alle openbaring de Bijbel is”, moest die bron volkomen onfeilbaar zijn. De hervormers veroordeelden de Apokriefen gelijk de kerkvaders hadden gedaan; het was Karlstadt die het eerst een aantal werken, die zijn goedkeuring niet hadden, tezamen tot een

band verenigde; hij gaf deze de naam „Apropokriefen” en verklaarde dat zij „voor Christelijk gebruik waardeloos waren”. De Dordtse Synode (1618-19) en de Westminsterse Confessie zijn het beide met Bisschop Lightfoot eens dat de „ellendige Apokriefen” niets dan „menselijke knoeiwerk zijn”. In 1816 veroordeelde het Amerikaanse Bijbelgenootschap ze alle als „verwerpelijke boeken”.

Aangezien de Christenwereld eeuwen lang tegenover de Apropokriefen het zelfde standpunt had ingenomen, is het dan te verwonderen dat wegens de tweeledige aantasting door Joseph Smith, namelijk het toevoegen aan Gods woord en de bewering dat daarin mogelijk wel fouten konden zijn, hij daardoor het dak op zijn hoofd kreeg? De onbescheidenheid van het Boek van Mormon werd gevolgd door een verklaring in 1833: „Voorwaar, aldus spreekt de Here tot u aangaande de Apokriefe boeken: Er zijn vele dingen in vervat, die waar zijn, en ze zijn grotendeels juist vertaald. Er zijn vele dingen in vervat, die niet waar zijn, en die er door mensenheden zijn bijgevoegd. Voorwaar, Ik zeg u, dat het niet nodig is, dat de Apokriefe boeken worden vertaald. Daarom, laat een ieder, die ze leest, het wel begrijpen, want de Geest openbaart waarheid; en een ieder, die door de Geest wordt verlicht, zal hierdoor worden gebaat. En een ieder, die niet door de Geest ontvangt, kan niet worden gebaat” (Zie L. & V. 91).

(wordt vervolgd)

GENEALOGIE

Voor wie kunnen wij plaatsvervangend werk doen?

De laatste tijd is het me nog al eens overkomen dat ik zusters zonder kinderen, wier man geen lid van de kerk is of was, als hij overleden is, teleur moest stellen, omdat ze graag werk voor hun schoonfamilie wilden doen en ik hun moest uitleggen dat dat niet mogelijk is. Dat is voor hen een hard geval, want ze houden van hun schoonfamilie en beschouwen hen, evenals hun eigen broers en zusters, ook als familie. Ze vinden het dan zelfs onrechtvaardig, want „zij kunnen er toch niets aan doen dat mijn man geen lid is?” zeggen ze dan.

Daarom zou ik graag nog eens dui-

delijk maken dat elk lid van de kerk alleen verantwoordelijk is voor zijn eigen voorgeslacht en de nakomelingen daarvan. De verantwoordelijkheid voor schoonfamilie berust bij een van de nazaten van die familie. De man van die zuster is dus verantwoordelijk voor zijn geslacht.

Om dit allemaal goed te begrijpen is het misschien nuttig nog eens te kijken naar Maleachi 4 : 5-6, waar staat: Zie ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal; en hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen en het hart der kinderen tot hunne vaders; opdat Ik niet kome en de aarde met den ban sla.

En, zoals u waarschijnlijk weet, is Elia op 3 april 1836 in de Kirtlandtempel verschenen om de sleutelen van de verzegelende macht over te dragen.

Dus wij moeten onze harten tot onze eigen vaderen wenden. Dit alleen is ons opgedragen; wij hebben geen verantwoordelijkheid voor de vaderen van een ander.

Is de moeder of vader alleen lid van de kerk, en zijn er ook kinderen gedoopt, dán kan er wél werk gedaan worden. Eén van de gedoopte kinderen is dan de familievertegenwoordiger en moet op no. 1 van de stamboomlijst staan.

Tijdens het duizendjarig rijk, als er verkeer tussen de geestenwereld en de aarde is, en de echtgenoot, die op aarde nog geen lid was, het Evangelie aangenomen heeft en plaatsvervangend gedoopt is, in de geestenwereld wél zijn hart tot zijn vaderen kan wenden, kan hij daar

zelf zijn voorvaderen opzoeken en de namen naar de tempel brengen. Tijdens het Duizendjarige rijk zal deze arbeid veel sneller gaan. Brigham Young zegt hierover:

„Sommigen van deze, die niet tot de sterfelijkheid behoren, zullen langs komen, en zeggen: „hier zijn duizend namen, waarvoor ik wens, dat ge in de tempel zult werken, en wanneer ge er mede gereed zijt, zal ik u andermaal duizend namen zenden”. En de ouderlingen Israëls en hun vrouwen zullen voortgaan voor hun voorvaderen te arbeiden. De mannen voor de mannen en de vrouwen voor de vrouwen”. (Discourses blz. 581-582).

President Joseph Smith zag in een visioen de geesten der doden en schreef van hen: „Ik aanschouwde dat de getrouwe ouderlingen van deze bedeling, wanneer zij dit sterfelijke leven verlaten hebben, hun arbeid voortzetten met het prediken van het Evangelie van bekering en verlossing door het zoenoffer van de Eniggeboren Zoon van God onder hen, die in de banden der zonde bekneld waren in de grote wereld van de geesten der doden”. Ook de zusters, in de tempel als tempelwerker aangesteld, zullen aan de vrouwen in de geestenwereld het Evangelie kunnen prediken, als zij deze sterfelijke wereld verlaten hebben. Millioenen geesten hebben zo in de geestenwereld het Evangelie al aan kunnen nemen, maar zij wachten nog op de plaatsvervangende doop, waardoor zij verlost zullen zijn. Maar die gelegenheid komt, ook voor hen, die geen nakomelingen hebben, die lid van

de Kerk zijn.

Weest niet bezorgd, zusters, over uw schoonfamilie. Wie weet is er onder een van de vele leden in de kerk wel iemand, die ook aan de lijn van uw schoonfamilie werkt. We zijn één grote familie en elk lid heeft vele voorvaderen. Hoe verder we terug gaan, hoe meer voorouders we hebben. Dat vele leden in de verte familie van elkaar zijn weten we wel zeker, want een derde van alle lijsten, die ingezonden worden, zijn duplicaten van lijsten, die reeds door een ander ingezonden waren. Tot mijn grote vreugde bemerkte ik zo, dat vele van mijn familieleden reeds dertig jaar geleden gedoopt waren, terwijl ik zelfs van het bestaan der Kerk nog niets wist.

Wie weet, u bent misschien zelfs in de verte familie van uw eigen man. Daarom is het goed uw eigen genealogie zo volledig mogelijk uit te werken, en eventueel al vast een verslag te maken van uw mans familie, ook al is hij nog geen lid, en kan er dus voor die namen nog niet gewerkt worden.

Er zijn buiten onze kerk vele mensen, die met heel hun hart zich tot hun vaderen wenden en uitgebreide genealogische verslagen maken. Het lijkt zo zinloos, als er toch geen werk voor gedaan kan worden, maar dat is het niet. Vele van deze genealogische verslagen zijn in druk verschenen en iedereen kan daar vrijelijk uit putten, waardoor voor veel namen toch het werk gedaan kan worden. Zelf heb ik op deze manier al heel wat namen verkregen. Laatst had ik bezoek van een lid van een genealogische

vereniging, die een zelfde naam had als ik en hij kwam vergelijken. We kwamen te spreken over het werk voor de doden en ik las hem over Elia voor. Hij vroeg mij: „Zouden wij daar ook voor gezegd worden dat wij dit genealogische werk doen”? Ik antwoordde hem: „zeer zeker”. Natuurlijk broeders en zusters. Hij gehoorzaamt aan het gebod om zijn hart tot zijn vaders te wenden, al weet hij nog niet waarom. En door zijn werk maakt hij het anderen mogelijk werk voor zijn doden, die ook de doden van een lid van de kerk kunnen zijn, te doen. Het is terwille van allen, die hun harten tot hun vaders wenden, dat de aarde niet met den ban geslagen zal worden. Vele van onze leden blijven wat dat betreft nog in gebreke. Zij hebben nog geen getuigenis van de waarheid hiervan. Dit komt zodra u begint met uw genealogische werk. U zult zien dat uw getuigenis dan onmiddellijk zal groeien.

De herstelling van het Aäronische Priesterschap

Naar aanleiding van het feit dat op de 15de mei 1829 het Aäronische Priesterschap door Johannes de Doper op aarde werd teruggebracht en aan Joseph Smith en Oliver Cowdery werd verleend, volgt hier, ter herdenking aan deze belangrijke gebeurtenis, de vertaling van een brief van laatstgenoemde, gedateerd 7 september 1834 aan W. W. Phelps, waarin hij zijn indrukken mededeelde.

„Het duurde niet lang voordat on-

En grote vreugde zal uw deel zijn.

Graag willen we nog eens even vermelden, dat alle leden uit de Hollandse Ring inlichtingen over hun genealogische werk moeten vragen aan broeder J. A. Koldijk, Finsenstraat 17 I, Amsterdam.

De leden in de zending aan zuster J. Maandag-van Kooten.

Niet iedereen schijnt hiermee op de hoogte te zijn, gezien de keren dat uw aanvraag bij de verkeerde terecht komt.

Het informatiebureau, onder leiding van zuster van Staveren, Lijssterbeslaan 61, Nieuw-Loosdrecht, is voor Ring en Zending beide. Haar kunt u alleen maar een afschrift van uw stamboom sturen, waarna u alle inlichtingen krijgt, die zij geven kan. Altijd twee briefpostzegels insluiten.

Ook de documentatie is voor Ring en Zending beide. Dit is onder leiding van zuster Maandag. J. M.

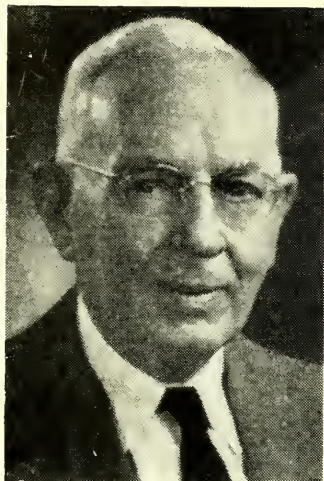
ze wensen in vervulling gingen. De Here, rijk in genade en steeds bereid het oprechte gebed van de nederige te beantwoorden, verwaardigde zich Zijn wil aan ons te openbaren, toen wij, ver van de woningen der mensen, vurig tot Hem baden. Plotseling, als 't ware uit het midden van de eeuwigheid, sprak de stem van de Verlosser tot ons, terwijl de sluier vaneen week en de engel Gods in heerlijkheid nederdaalde en de innig verlangde boodschap en de sleutelen van het

evangelie van bekering bracht. Welk een vreugde! Welk een wonder! Welk een verwondering! Terwijl de wereld gejaagd en verward was. . . . terwijl alle mensen in onzekerheid voortleefden, geschiedde het, bij het volle licht van de dag, neen, meer nog dan de zon in mei, die toen het gelaat van de natuur bestraalde! Dan drong Zijn stem, ofschoon zacht, tot in ons binnenste door, en Zijn woorden: 'Ik ben uw mededienstknecht', verdreven alle vrees. Wij luisterden, wij aanschouwden, wij bewonderden! Het was de stem van een engel, gekomen uit heerlijkheid - het was een boodschap van de Allerhoogste. En wij hoorden die en verheugden ons, terwijl Zijn liefde onze ziel in gloed zette, en het visioen van de Almachtige ons omhulde! Was er nog enige twijfel mogelijk? Neen, er was geen onzekerheid, de twijfel was verdwenen om niet terug te keren.

Maar, geliefde Broeder, denk eens aan, denk eens een ogenblik aan de vreugde die ons hart vervulde en met welk een verrassing wij ons gebogen moeten hebben (want wie zou voor zulk een zegen niet de knie hebben gebogen?) toen wij onder Zijn handen het Heilige Priesterschap ontvingen en Hij zeide: „Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias dit Priesterschap en deze autoriteit, welke op de aarde zullen blijven, opdat de zonen van Levi een offerande in gerechtigheid de Here mogen brengen”.

Ik zal niet trachten u de gevoelens van mijn hart te beschrijven, evenmin de majestueuze schoonheid en

heerlijkheid, die ons bij die gelegenheid omringden, maar geloof mij als ik zeg dat aarde noch mensen met zo veel welsprekendheid de taal op zulk een belangwekkende en sublieme wijze kunnen gebruiken als deze heilige persoon deed. Evenmin heeft deze aarde de macht de vreugde en de vrede te schenken of de wijsheid te begripen, die uit iedere zin sprak, zoals die door de macht van de Heilige Geest werd uitgesproken! De mens kan zijn medemens bedriegen; de ene misleiding moge de andere volgen en de kinderen der goddelozen hebben misschien macht de dwazen en onwetenden te verleiden, totdat de mens zich met niets dan verzinsels voedt en de vruchten van de leugen de lichtzinnige naar het graf voeren; doch één aanraking met de vinger van Zijn liefde, ja één straal van heerlijkheid uit de hemel of één woord uit de mond van de Heiland, uit de boezem der eeuwigheid, doet dit alles in 't niet verzingen en wist het voor altijd uit het geheugen! De zekerheid dat wij in de tegenwoordigheid van een engel waren; de zekerheid dat wij de stem van Jezus en de waarheid hoorden, zoals die van een reine persoonlijkheid kwam, door de wil van God gedictieerd, gaat voor mij alle beschrijving te boven. Ik zal altijd dit bewijs van des Heilands goedheid met verwondering en dankbaarheid gedenken, zo lang ik leef; en in die woningen, waar volmaaktheid heerst en geen zonde ooit komt, hoop ik te aanbidden in die dag, welke nimmer zal eindigen”.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

Jezus onze pleitbezorger en middelaar

VRAAG: „Zoudt u zo goed willen zijn de volgende vraag te beantwoorden? Wie sprak tot Henoeh, Noach, Abraham en Mozes en de Profeten van het Oude Testament? Was het onze Eeuwige Vader of Jezus, die als Jehova bekend was? Wij hebben daar menig keer over gesproken, maar zijn het niet met elkander eens. Sommige leden zeggen dat het Jezus Christus was, die Zijn Vader vertegenwoordigde, anderen dat het de Vader zelf was”.

ANTWOORD: Dit is een vraag, die steeds terugkomt, ondanks de duidelijkheid van onze Schrift op dit punt en de herhaalde antwoorden die in de loop van de vorige eeuw werden gegeven. Verscheidene publicaties zijn sedert de herstelling van het evangelie over dit onderwerp verschenen en vele toespraken zijn daar over gehou-

den. Die van oktober 1953 volgt hier gedeeltelijk:

„Indien ik de leiding van de Heilige Geest mag hebben, wil ik over onze Verlosser spreken als onze Pleitbezorger en onze Bemiddelaar. Ik geloof dat wij over 't algemeen Zijn zending in dit opzicht niet zo goed begrijpen als wel mogelijk is.

„In het zesde hoofdstuk van Exodus is het tweede vers verkeerd vertaald. Er staat - te beginnen bij het eerste vers - „Verder sprak God tot Mozes, en zeide tot hem: Ik ben de Heere, en Ik ben aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de Almachtige; doch met Mijn Naam Jehova ben Ik hun niet bekend geweest. 1).

1) De naam „Jehova” komt in de Statenvertaling niet voor; die is daar vervangen door de naam „Heere”.

Nu zegt de Hebreeuwse schrift ons echter dat Hij zichzelf bedoelde en dat Hij door het gehele Oude Testament heen Jehova wordt genoemd. Deze vertaling kan dus niet juist zijn. Zij moet luiden:

„Verder sprak God tot Mozes, en zeide tot hem: Ik ben de Heere. En Ik ben aan Abraham, Izak, en Jakob verschenen. Ik ben de Heere, God, de Almachtige, Jehova, en was Mijn Naam hun niet bekend?”

Dit heeft een geheel andere betekenis.

BETEKENIS VAN PLEITBEZORGER EN BEMIDDELAAR

Een advocaat of pleitbezorger is iemand die voor of ten behoeve van een ander verdedigt of pleit. Een bemiddelaar is iemand die twee partijen tot elkander tracht te brengen. Ik zal enige passages hierover voorlezen:

„Verheft uw hart en weest verblijd, want Ik ben in uw midden, en uw Voorspraak bij de Vader; en het is Zijn welbehagen u het koninkrijk te geven”. (L. & V. 29 : 5, zie ook 62 : 1, 110 : 4).

„Deze zijn het, die rechtvaardige mensen zijn, tot volmaking gekomen door Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond, Die deze volmaakte verzoening teweeg bracht door het vergieten van Zijn eigen bloed”. (L. & V. 76 : 69; zie ook 107 : 18-19; 1 Tim. 2 : 5-6).

ADAM WERD UIT GODS TEGENWOORDIGHEID VERBANNEN

„Toen Adam in de Hof van Eden

was, verkeerde hij in de tegenwoordigheid van God, onze Vader. Hij leerde Zijn taal. Het eerste gedeelte van Genesis, dat over de schepping en over Adam in het paradijs handelt, gaat over de tijd, dat de Vader bij hem was.

„Nadat hij uit de hof van Eden was verdreven, veranderde de situatie. Adam werd uit Zijn tegenwoordigheid verdreven wegens zijn overtreding. De schrift zegt dat hij een geestelijke dood stierf, d.w.z. dat hij buiten de tegenwoordigheid van God was gesloten.

„Van die tijd af verschijnt Jezus Christus als onze voorspraak, onze pleitbezorger, en pleitte door Zijn zending voor ons als onze Bemiddelaar, ten einde ons met God Zijn Vader, in overeenstemming te brengen.

„Dat is een deel van Zijn grote zending. Hij staat tussen de Vader en de mens. Hij bepleit onze zaak. Toen Hij op aarde was, bad Hij dikwijls voor Zijn discipelen en pleitte bij de Vader voor hen en Hij heeft sinds dien altijd gepleit; Hij staat tussen ons en God, onze Vader.

„Ik wil hier uw aandacht vestigen op een kleinigheid in het eerste visioen van de Profeet Joseph Smith. Het is van grote betekenis, maar dat wist Joseph Smith niet. Hij zou er nooit aan gedacht hebben als hij een bedrieger was. Zoals u weet verschenen de Vader en de Zoon; de Vader wees op de Zoon en zeide hem dat hij naar de Zoon moest luisteren.

„Onderstel nu eens dat de Profeet uit het bos was teruggekomen en gezegd had dat de Vader en de

Zoon hem waren verschenen en dat de Vader zeide: „Joseph, wat wenst gij? en dat de Vader hem op zijn vraag had geantwoord, dan zouden wij weten, dat het verhaal van de Profet niet waar kon zijn.

„Alle openbaringen komen door Jezus Christus. De tijd ontbreekt mij om als bewijs daarvan aanhalingen uit de schrift te doen, maar het is een feit. Hij was het die Israël uitleidde, en ik zal u thans een verklaring hierover van President George Q. Cannon²⁾ met betrekking tot deze zaak voorlezen.

„Er heerst in het moderne Christendom een sterke neiging bezoeken en mededelingen aan de mensen de Vader toe te schrijven, die in werkelijkheid door de Here Jezus werden verricht. Er is zelfs een aanzienlijk percentage onder de leden van Zijn Kerk, die denken dat het de Vader was en niet de Zoon die aan de patriarchen en profeten van ouds verscheen, die Israël uit Egypte bevrijdde, die de wet op Sinaï gaf en die de gids en inspiratie van de zieners in oude tijden was. De ware dienstknechten van God, zowel die van vóór als die van na Zijn komst, begrepen dat beter. Zij die vóór de komst van de Messias leefden, begrepen dat Hij, Die zij als Jehova aanbadten, te zijner tijd een lichaam op zich zou nemen. De geschriften van

Justinus de Martelaar en andere vroegere kerkvaders bewijzen dat dit door de oorspronkelijke Kerk op het oostelijk halfrond werd geloofd. Wat de Hebreeuwse Profeten schreven is op dit punt mischien niet zo duidelijk als de openbaringen van de Nephietische zieners in het Boek van Mormon. Nephi o.a. schrijft:

„En de God van onze vaders, die uit Egypte werden uitgeleid, uit slavernij, en ook door Hem in de wildernis werden bewaard, ja, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob geeft zich over, naar de woorden van de engel, als een mens in de handen van goddeloze mensen om te worden opgeheven naar de woorden van Zenock, en om te worden gekruisigd, naar de woorden van Neum, en om in een grafstede te worden begraven, naar de woorden van Zenos. . . .” (1 Nephi 19 : 10).

HET VISIOEN VAN DE PROFET IN STRIJD MET GODSDIENSTIGE OPVATTINGEN

Er zijn nog enkele dingen van vitaal belang, die in nauw verband staan met het visioen van Joseph Smith van de Vader en de Zoon, die wij nu gaan bespreken.

Toen Joseph Smith naar het bos ging om te bidden, had hij er geen idee van dat de Vader en de Zoon twee afzonderlijke Personen waren. Zijn godsdienstige opvoeding was uitsluitend in de lijn van het Protestantisme en het Katholicisme geweest. Die leerden dat de Vader en de Zoon één waren; dat God een geest in de een of andere mysterieuze vorm was, die door

²⁾ George Q Cannon - geb. 11 jan. 1827 te Liverpool; eerste raadgever van President Woodruff en Lorenzo Snow, resp. 7 april 1889 en 13 sept. 1898. Gest. 12 april 1901.

niemand kon worden begrepen, en bepaald geen mensachtig wezen. Volgens de heersende opvatting was God onzichtbaar voor het menselijk oog.

Wij mogen wel aannemen dat toen de jeugdige profeet nederknielde en bad, hij nooit een bezoek had verwacht, dat zo in strijd was met de religieuze begrippen van zijn tijd. Het is duidelijk dat hij niet wist hoe hij antwoord zou krijgen. Misschien heeft hij gedacht dat hij een stem zou horen of zelfs een engel aan hem zou verschijnen, zoals dat in oude tijden gebeurde. Dat hij bezoek zou krijgen van de Vader en de Zoon beide, kon hij onmogelijk hebben gedacht. Hun verschijning moet voor hem dan ook een even grote schok zijn geweest als voor sommige predikanten, aan wie hij het vertelde. Hij werd daar streng om berispt en van godslastering beschuldigd.

Ongetwijfeld was een van de voornaamste redenen voor de komst van de Vader en de Zoon beide het vaststellen van de belangrijke waarheid, die voor de wereld verloren was gegaan, dat de verklaring in de schrift waar is en dat er wederom een levende getuige moest zijn die voor de wereld getuigenis zou afleggen.

Doordat het evangelie met heidense filosofie werd vermengd, was de kennis van de ware aard van God verloren gegaan. Het was nood-

zakelijk dat deze door een levende getuige werd bekend gemaakt. De tijd was gekomen dat het licht van het evangelie door de donkere wolken van bijgeloof en valse wijsbegeerte moest heenbreken.

Indien de geschiedenis van Joseph Smith een verzinsel was geweest, in zijn brein uitgedacht, zou hij nooit hebben gezegd, dat èn de Vader èn de Zoon hem waren verschenen en dat zij verheven Persoonlijkheden waren, die alle beschrijving te boven gingen. Bovendien zou hij nooit hebben gezegd dat de Vader Zijn Zoon introduceerde, zeggende: Dit is Mijn Geliefde Zoon: Hoor Hem". Als de geschiedenis van de profeet een leugen was geweest, zou hij waarschijnlijk hebben gezegd: „De Vader sprak tot mij en vroeg wat ik verlangde". Hij zou gezegd hebben dat de Vader hem het antwoord gaf. Als hij dat had gezegd, zouden wij hebben geweten dat hij niet de waarheid sprak. Het zou het verhaal tot een verzinsel hebben gemaakt, want het zou in strijd zijn met de goddelijke wet volgens welke Jezus onze Pleitbezorger en Bemiddelaar wordt. De Profeet maakte geen fout; was zijn geschiedenis onwaar, *dan zou hij onvermijdelijk die fout hebben gemaakt!* Die zou volkomen in de lijn zijn geweest met het in die tijd algemeen heersende wanbegrip ten aanzien van de Godheid.

De toetssteen van een roeping bestaat in de liefde voor het saaie gezwog dat er bij hoort.

Buitenlandse kerkleiders bezoeken een Mormoonse studiegroep in Salt Lake City

SALT LAKE CITY - Ongeveer 40 bisschoppen en enkele presidenten van 19 Ringen in de Britse eilanden, Europa, de Zuidzee-eilanden en Mexico hebben hun tegenhangers hier van nabij in actie gezien in het hoofdkwartier van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ter voorbereiding op de 135ste jaarlijkse Algemene Conferentie van de Kerk hebben de bezoekers de ambtenaren een week gebruikt om met hun eigen taak beter bekend te raken. Zij hebben vergaderingen bijgewoond, gesprekken gevoerd, instructies ontvangen en de activiteiten in vergaderingen van

sommige wijken in Salt Lake City gadeslagen.

De bisschoppen, die als gastheer optraden, waren om de bekwaamheid in hun bestuur en ook wegens hun talenkennis uitgezocht. Sommige van deze bisschoppen waren in vreemde landen geboren, terwijl anderen de taal op hun zending hadden geleerd.

Robert L. Simpson van de Presiderende Bisschap was dinsdag en woensdag 30 en 31 maart met de studiegroepen in het kerkkantoor belast. De bezoekers ontvingen onderricht in huisonderwijs, genealogie, zendingswerk, verbindingen, Aäronische Priesterschap, wijkor-

ganisaties, wijklidmaatschapregisters en wijkfinanciën.

Op donderdag 1 april werden de bisschoppen meegenomen op een tocht langs Welfare Square, de microfilmbergplaatsen in de berggewelven en andere belangrijke plaatsen.

De Algemene Conferentie begint zondag 4 april, in de beroemde Tabernakel op Temple Square, waar ieder halfjaar sedert 1867 conferenties worden gehouden. De vergaderingen worden over een

groot gedeelte van de vrije wereld over radio en televisie uitgezonden.

Tot de bezoekers behoorden drie kerkleiders uit Holland. (Zie foto). Zij hebben zich op het Tempelplein opgesteld, vóór het monument van de handwagenschapioniers.

Zij zijn v.l.n.r.: Johan P. Jongkees, Ringpresident, Bernard W. Lefrandt, Bisschop van Den Haag en Marinus N. Stade, Bisschop van Amsterdam west.

DE JUISTE WEG

Daar wil ik deze keer eens met u over spreken, over de juiste weg. Het is goed dit te doen, want hoe weinig belangrijk het onderwerp in de ogen van sommigen ook moge zijn, het niet bewandelen van deze weg kan droevige gevolgen hebben en heeft die helaas ook meer dan eens. Welke weg wordt hier bedoeld?

Laten wij afdeling 42 van Leer & Verbonden eens opslaan. Wij lezen in het 88ste en 89ste vers het volgende:

„En indien uw broeder of zuster u ergert, moet gij hem of haar onder vier ogen spreken; en indien hij of zij het belijdt, moet gij verzoend worden. En indien hij of zij het niet belijdt, moet gij hem of haar aan de gemeente overleveren, niet aan de leden, maar aan de ouderlingen. En het moet in een vergadering worden gedaan, en niet voor de wereld”.

Dit is een goddelijke wet, door Jezus Christus aan de Profeet Jo-

seph Smith gegeven en door deze de 9de februari 1831, dus binnen het jaar na de oprichting van de Kerk, bekend gemaakt.

Er zijn weinig wetten in onze Kerk, waar zo slecht de hand aan wordt gehouden als aan deze wet. Toch is zij voor de handhaving van de zo hoog nodige eenheid onder de leden heel belangrijk, gelijk alle wetten die God ons geeft, belangrijk zijn en bij overtreding nare gevolgen teweeg brengen. In dit geval kan het zelfs het verlies van een lid tot gevolg hebben, het verloren gaan van een ziel, waarvan de waarde zeer groot is in Gods ogen (L. & V. 18 : 10). Het is de bijna onuitroeibare neiging tot kwaadspreken die velen belet de door God aangegeven weg te bewandelen. Boven aangehaalde teksten zeggen toch duidelijk: „Indien u iets tegen uw broeder of zuster hebt, iets in zijn of haar gedragingen hebt ontdekt dat naar uw mening niet met de normen van

Christus' Kerk strookt, spreek dan in alle liefde en vriendschap met degeen, wiens doen en laten u veroordeelt en met niemand anders! Komt u niet tot overeenstemming en is de zaak volgens uw oordeel te ernstig om het daarbij te laten, spreek er dan met uw Bisschop of Gemeentepresident over, die de zaak dan in handen kan nemen en wiens taak het is onderzoek te doen en te trachten de eenheid te herstellen. Maar om de lieve vrede wil: Praat er nooit met anderen over. In de eerste plaats omdat u, zodoende, rechtstreeks tegen de wil van God ingaat, in de tweede plaats anderen dan de Bisschop of het Gemeentebestuur er niets mee te maken hebben en in de derde plaats het vaak blijkt dat door gebrekkige kennis van het geval of totaal gebrek aan kennis van de achtergrond of de beweegredenen van het 'slachtoffer' (want zo mogen we de aldus besprokene gerust noemen) de zaak anders wordt voorgesteld dan zij zich in werkelijkheid heeft toegedragen en een geheel ander aspect heeft dan u dacht. Wij horen zo vaak verkondigen: „Ik weet alles van de zaak af”. Die dat zegt, denkt dan meestal: „Ik kan er dus gerust over spreken, want het is de waarheid en de waarheid mag gezegd worden.

Die zo denkt en spreekt, maakt twee fouten: 1. Men kan van een zaak nooit *alles* weten; de van zelfverzekerdheid getuigende uitspraak dient dan ook aldus te worden vertaald: „Ik verkeer in de waan, dat wat ik van de zaak weet, alles is”. 2. Het is verkeerd te

denken dat de waarheid altijd en overal gezegd mag worden.

„Weet u iets kwaads van broeder A of zuster B? Weet u het heel zeker; is het werkelijk waar?”

„Ja, het is waar; ik heb het zelf gezien en dat zei ik ook tegen broeder C”.

„Is broeder C uw Bisschop of Gemeentepresident?”

„Neen”.

„Dan had broeder C die waarheid niet mogen horen, maar wel degeen die geroepen is orde, eenheid en harmonie onder de leden van zijn gemeente te handhaven en zo nodig te herstellen. Die *mag* niet alleen de waarheid weten; hij *moet* die weten, wil hij zijn taak goed kunnen vervullen. Maar waarom broeder C. erover gesproken en niet degeen om wie het gaat?”

„Omdat ik geen ruzie wil hebben”.

„Geen ruzie? Waarom zoudt u ruzie krijgen als u volgens voorschrift van de Meester te werk gaat, Die juist herhaaldelijk heeft aangedrongen op eenheid onder de leden van Zijn Kerk en gezegd heeft: „Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet!” (L. & V. 38 : 27). Wanneer overeenkomstig de goddelijke geboden wordt gehandeld en gesproken, ontstaat er geen onenigheid, want zij zijn ons juist gegeven om die te vermijden”.

„Ja maar, die broeder vervult zijn functie niet goed; hij doet veel dingen verkeerd.

„Reden te meer om hem te steunen met daad, gebed en woord, zoals u indertijd door het opsteken van de rechterhand had beloofd. Of was het misschien zo, dat u daarmee alleen maar te kennen gaf met

zijn aanstelling in te stemmen, omdat u verwachtte dat hij die taak volgens uw inzicht goed zou uitvoeren?"

„Dat kan wel zo zijn”.

„Nu heeft hij niet aan uw verwachtingen beantwoord; u bent in hem teleurgesteld en dat neemt u hem nu kwalijk, ofschoon hij het niet kan helpen dat u kwaliteiten in hem vermoedde die hij niet bezit. Is dat wel billijk?"

„U hebt gelijk, dat is niet billijk; ik zal trachten hem te helpen”.

„Goed zo; hij heeft uw steun, uw vriendschap, uw aanmoedigend woord nodig. Hij moet nog veel leren, maar hij doet zijn best; wij moeten elkander helpen en elkander niet afvallen. U hebt nu een heel goed besluit genomen, waarvoor u zeker gezegend zult worden. En hij ook. Met de liefde, die Christus predikte (hebt elkander

lief, gelijk Ik u liefgehad heb) en waarvan Paulus in 1 Cor. 13 spreekt, met die liefde die lankmoedig, goedertieren en niet afgunstig is, niet lichtvaardiglijk en ongeschiktelijk handelt, zichzelf niet zoekt, niet verbitterd wordt en geen kwaad denkt, worden alle moeilijkheden overwonnen!"

Zo ver zijn we nog niet, zult u zeggen. Dat is waar, wij zijn in dat opzicht nog zeer onvolmaakt, maar het is een troost te weten, dat wij naar dat hogere kunnen streven. Streven naar goed zijn is in zekere zin reeds goed zijn. Zo wees dan goed.

Nu zult u tot mij zeggen: „Medicijnmeester, genees uzelf”!

Dat heb ik met het schrijven van dit stukje beoogd; ik schreef het namelijk niet alleen voor u, maar ook voor mijzelf. Wie de schoen past, trekke hem aan. A. D. J.

Feiten over alcohol Uit Amerikaans Medisch Tijdschrift

Werkt alcohol stimulerend?

Neen, de schijnbare stimulatie is te wijten aan de vermindering van „remmingen” door de verdovende werking van alcohol.

Kunt u aan iemands adem het gebruik van alcohol-houdende drank bespeuren?

Ja, we ruiken de geur van de drank, maar niet de alcohol. Zuivere alcohol verwekt geen „verraderlijke” adem.

Is alcohol een geneesmiddel tegen slangebeten?

Neen, iemand, die door een slang is gebeten, kan in een shock-toestand verkeren, welke erger zou worden door de kalmerende werking van alcohol.

Is alcohol verwant aan verdovende middelen?

Ja, alcohol is chemisch verwant aan aether, chloroform en andere verdovende middelen.

Verhoogt alcohol de gezichtscherpte? Of de scherpte van andere zintuigen?

Neen, reeds 0,04 % alcohol in het bloed vermindert de gezichtscherpte dusdanig als het dragen van een zonnebril na zonsondergang, andere zintuigenlijke waarnemingen worden ook minder scherp.

Kan het drinken van water op de ochtend „after the night before”, waarin een behoorlijke hoeveelheid wijn werd gedronken, dronkenschap veroorzaken?

Neen, men kan misselijk worden, maar niet dronken.

Is het goed whiskey te drinken om op temperatuur te komen, voordat men aan zeer lage temperaturen wordt blootgesteld?

Neen, het gevoel van warmte na het drinken wordt veroorzaakt door het zich verwijden van de haarbuisjes. Deze toestand veroorzaakt een snel verlies van lichaamswarmte.

Kan men precies voorspellen hoeveel het percentage alcohol dat zich in het bloed bevindt, is, als men weet hoeveel iemand heeft gedronken?

Neen. Als men slechts wil gissen hoe hoog het bloed-alcohol-gehalte is, zou men niet alleen de hoeveelheid alcohol, welke is gebruikt, moeten weten, maar ook in welke tijds-eenheid deze hoeveelheid werd genuttigd.

Ontstaan vermindering van beoordeling en het vermogen tot zelfkritiek, alvorens er kennelijke symptomen van dronkenschap aanwijsbaar zijn?

Ja, men is zich dan niet bewust van zijn tekortkomingen, hoewel een zorgvuldig psychologisch onderzoek een opvallend gebrek aan bekwaamheid kan aantonen.

ZONNEHOEK

HENOCH EN ZIJN STAD

**Parel van Grote Waarde
Mozes 6-7 - Genesis 5**

De kinderen en kleinkinderen van Adam en hun gezinnen verspreidden zich over de afgelegen delen van het land, stichtten steden met

vele boerderijen. Velen leefden op een rechtvaardige wijze en dienden de Heer, maar anderen waren slecht en goddeloos.

Er was een man, Henoeh genaamd, die de vader was van Methusalah, de oudste man, die ooit op de aarde heeft gewoond. Methusalah werd wel 969 jaar oud. Henoeh was ook de overgrootvader van Noach, die de ark bouwde.

Henoeh leefde zulk een goed leven, dat God uit de hemel naar beneden kwam en met hem wandelde en sprak. Maar Henoeh was erg stil en verlegen en hij was bang van de slechte mensen, die in zijn tijd leefden. Op zekere dag gebod God hem er op uit te trekken en tot deze mensen, die hij zo zeer vreesde, te prediken. De Heer wilde, dat deze slechte mensen zich zouden bekeren, want anders zou hij hen moeten vernietigen. En dus vroeg Hij Henoeh er op uit te trekken om te trachten hen te redden. Deze roeping beangstigde Henoeh wel wat, want hij zeide tot de Heer: „Ik ben slechts een knaap en al het volk haat mij; want ik ben langzaam van spraak”. De Heer antwoordde: „Ga voort en doe zoals Ik u geboden heb, en niemand zal u doorsteken”. Hij vertelde Henoeh, dat als hij dit zou doen, zijn tong losgemaakt zou worden en hij een krachtig spreker zou worden. Henoeh werd ook verteld, dat de Heer hem grote macht zou geven en dat hij zelfs bergen zou kunnen verplaatsen en rivieren van loop zou kunnen doen veranderen, alleen door het spreken van een woord.

En met de belofte van de Here tot

troost, begon Henoeh te prediken. Hij klom op heuvelen en hoge plaatsen en vertelde daar met luide stem van het bezoek van de Heer en dat de Heer hem had verteld, dat hij hen tot bekering moest roepen. Hij verweet hun hun zonden. Deze mensen werden boos om wat hij hun vertelde, maar zoals de Heer had gezegd, deden zij hem geen kwaad.

Wat hij zeide, veroorzaakte een grote beroering onder het volk. Bijna iedereen wilde hem zien en horen. Zij lieten hun werk in de steek om te gaan naar de plaats waar hij was. Sommigen noemden hem een profeet, maar anderen dachten, dat hij een of andere wilde was. Maar als zij hem hoorden spreken, begrepen zij toch wel, dat hij een profeet was en dat hij met God wandelde.

Terwijl zij naar zijn predikingen luisterden, werden zij door vrees overvallen. Zij begonnen in te zien, dat hun zonden hen tot vernietiging zouden leiden. Zij wilden hun levens redden en dus schonken zij aandacht aan de dingen, die Henoeh zeide. Henoeh was zulk een krachtig profeet en de mensen waren zó bang, dat zij beefden en zijn aanwezigheid niet konden verdragen.

Velen geloofden in zijn woorden en besloten goede levens te gaan leiden. Henoeh ging voort met prediken en elke dag kwamen er meer mensen op zijn bijeenkomsten. Spoedig waren er voldoende mensen om een stad te bouwen en de stad, die zij bouwden, noemden zij Zion. Toen hun vijanden kwamen om tegen hen te strijden, voer-

de Henoeh zijn mensen tot de overwinning. Al zijn vijanden vreesden hem zeer. Door het gebruiken van de macht, die God hem gaf, verplaatste hij, door het spreken van een enkel woord, bergen en veranderde hij de loop van rivieren en deed hij andere grote dingen. Het gebrul der leeuwen werd uit de wildernissen gehoord. Er kwam ook een land op uit de diepte der zee. Toen de vijanden van Henoeh deze dingen zagen gebeuren, vluchtten zij en bleven ver weg staan.

In deze dagen waren er reuzen op de aarde en zelfs dezen waren bevreesd. Spoedig begonnen de vijanden van Henoeh onder elkander te vechten, zodat er overal oorlog was. Maar in de stad van Henoeh, die Zion werd genoemd, was er vrede, en de Here kwam en woonde met Zijn mensen, omdat zij rechtvaardig waren.

Niet alleen de stad werd Zion genoemd, maar de Heer noemde ook het volk Zion, omdat zij van één hart en van één geest waren en zo rechtvaardig waren. Er waren geen armen onder hen.

De andere inwoners van de aarde waren zó goddeloos, dat de Here besloot Henoeh en zijn rechtvaardige stad Zion van hen vandaan te nemen en op te nemen in de hemel. Toen Henoeh op al de inwoners van de aarde neerkeek en zag hoe slecht zij waren, weende hij en de hemelen weenden ook en hun tranen daalden als regen op de aarde neer.

De Heer vertelde Henoeh dat Hij een vloed zou zenden om alle goddeloze mensen te vernietigen, en dat de mensen op aarde opnieuw zouden moeten beginnen om te zien, of zij beter zouden leven, nadat alle onrechtvaardige mensen verdronken waren. Henoeh vroeg aan de Heer, of een lid van zijn familie dit nieuwe begin zou mogen maken. Dit stond de Heer toe. Toen dus de stad Zion in de hemelen werd opgenomen, werd één van Henoeh's zonen en zijn gezin op de aarde achtergelaten. De naam van de zoon was Methuselah, de man die 969 jaar oud werd. Hij was de grootvader van Noach, die de ark bouwde, die gered werd van de zondvloed.

Iemand, die zelf niet religieus is, kan zich niet indenken in de gedachten-sfeer van een medemens, in wiens leven de godsdienst de overheersende kracht is. Men kan een gebrandschilderd raam niet op zijn waarde schatten als men het van de buitenkant af bekijkt.

Alec Waugh

Mei 1965

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING EN DE HOLLANDSE RING

GEDOOPT

ALMELO

Meijer, Christine; 16 april 1965

ENSCHUDE

Mackenzie, Yvonne Christina; 16 april 1965

GRONINGEN

Jongbloed, Trijntje; 16 april 1965

Wieringa-Slachter, Geertruida; 16 april 1965

HAARLEM

Cuhfus, Henry Victor; 23 april 1965

HILVERSUM

van Rheenen, Ronald Johannes Victor; 13 april 1965

UTRECHT

Dijkwel-Coster, Maria; 4 april 1965

van der Meer, Wladislaw Casimir Leopold; 16 april 1965

van der Meer-de Haan, Jantje; 16 april 1965

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

DEN HAAG

Holwerda-Simons, Meta Elviere; 16 april 1965

LEIDEN

Bakker, Maartje; 16 april 1965

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

van Schouwenburg, Eduard Johan Theo; 4 april 1965 tot diaken

DEN HAAG

van der Ent, Johannes Gerardus; 25 april 1965 tot diaken

HILVERSUM

Steenblik, Joseph Randall; 4 april 1965 tot leraar

LEEUWARDEN

Dorenbosch, Hendrik; 4 april 1965 tot priester

OVERLEDEN

VLAARDINGEN-SCHIEDAM

Eldermans-Warlich, Elizabeth; 6 april 1965

BOUW-ZENDELINGEN

NIJMEGEN

van den Brink, Hendrik; 1 april 1965

OVERGEPLAATST

Stuart, Stephen; van Hoofdkantoor naar Hilversum
Van Dam, Adrianus; van Hilversum naar Hoofdkantoor
Vanderlinden, Steve; van Eindhoven naar Brussel
Beus, Leo; van Brussel naar Hoofdkantoor
Miller, Robert; van Amsterdam naar Leiden
Steenblik, Louis; van Rotterdam naar Amsterdam
Aardema, Ralph; van Leiden naar Leeuwarden
Lasson, Richard; van Utrecht naar Zeist
Boekweg, David; van Geleen naar Utrecht
Visser, Michael; van Leeuwarden naar Rotterdam
Schetselaar, Frank; van Deventer naar Schiedam
Palache, Alma; van Antwerpen naar Enschede
Wolferts, Edgar; van Enschede naar Brussel
Nievaard, Robert; van Schiedam naar Antwerpen
Anderson, John; van Geleen naar Eindhoven
Stuart, Stephen C.; van Hilversum naar Californische Zending
Cardall, Duane; van Amsterdam naar Dordrecht
Greenwood, William; van Heerlen naar Amsterdam
Alkema, Kenneth; van Amsterdam naar Heerlen
De Hart, Brian; van Brussel naar Amsterdam
Langeveld, Joe; van Rotterdam naar Brussel
Huffaker, James; van Haarlem naar Rotterdam
van Domburg, Joannes; van Hilversum naar Eindhoven
Koldewyn, Brent; van Utrecht naar Zwolle
Bateman, Arnold; van Amsterdam naar Mechelen
Howard, Jerry; van Brussel naar Leiden
Vaughan, Michael; van Rotterdam naar Haarlem
Bingham, Raymond; van Haarlem naar Brussel
Visser, Michael; van Rotterdam naar Maastricht
Groen, Dirk; van Nijmegen naar Beverwijk
Fuit, John K.; van Eindhoven naar Nijmegen
Van Leeuwen, Harro; van Antwerpen naar Eindhoven
Davis, Kay; van Utrecht naar Antwerpen
Overdiek, Martinus; van Beverwijk naar Deventer
Nell, Louis; van Apeldoorn naar Deventer
Romig, Gary; van Zendingsschool naar Utrecht
Roos, Gerard; van Zendingsschool naar Hilversum
Vanderbeek, Fritz; van Zendingsschool naar Amsterdam
Murphy, Steven; van Zendingsschool naar Haarlem
Winters, Larry; van Utrecht naar Brussel
Langeveld, Joe; van Brussel naar Hilversum

AANGEKOMEN

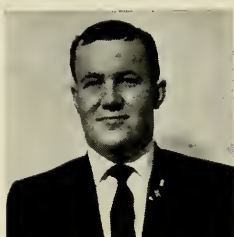
Romig, Gary; Salt Lake City, Utah
Roos, Gerard; Salt Lake City, Utah
Vanderbeek, Fritz; Salt Lake City, Utah
Murphy, Steven; Santa Clara, Californië

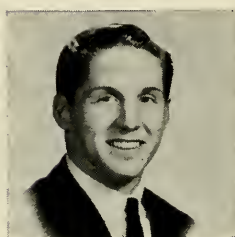
G. Romig

G. Roos

F. Vanderbeek

S. Murphy

VERTROKKEN

Gilbert, Paul; aangekomen 2 oktober 1962, vertrokken 2 april 1965.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Amsterdam, Maastricht, Haarlem, Zuid Zone, Hoofdkantoor.

Porter, Brent; aangekomen 2 oktober 1962, vertrokken 2 april 1965
Werkzaam geweest: Enschede, Deventer, Noord Zone, Oostende, Brussel, Rotterdam, Heerlen, Centraal Zone, Zeist.

Hardy, Richard; aangekomen 2 oktober 1962, vertrokken 2 april 1965.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Hengelo, Amsterdam, Hilversum, Den Haag, Eindhoven, Hoofdkantoor, Brussel.

Van Alfen, Neal K.; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Zwolle, Belgische Zone, Den Haag, Hoofdkantoor.

Hart, Auke; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.
Werkzaam geweest: Vlaardingen, Eindhoven, Delft, Den Haag, Centraal Zone, Zeist, Rotterdam, Amsterdam, Hoofdkantoor, Dordrecht.

Vanderlaan, Henry; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.
Werkzaam geweest: Brussel, Hilversum, Amsterdam, Hoofdkantoor, Den Helder, Zuid Zone, Vlaardingen, Ede, Rotterdam, Eindhoven.

Wartena, Scott; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.
Werkzaam geweest: Noord-Holland Zone, Haarlem, Antwerpen, Hilversum, Leeuwarden, Amsterdam, Hoofdkantoor, Vlaardingen, Zwolle.

Noorlander, Blaine; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Leeuwarden, Enschede, Breda, Den Helder, Mechelen.

Allen, Ralph; aangekomen 16 oktober 1962, vertrokken 16 april 1965.

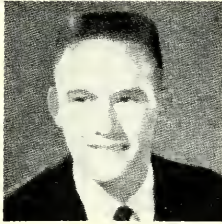
Werkzaam geweest: Utrecht, Amsterdam, Zeist, Brussel, Hengelo, Dordrecht, Leiden.

Jensen, Robert; aangekomen 16 oktober, vertrokken 16 april 1965.

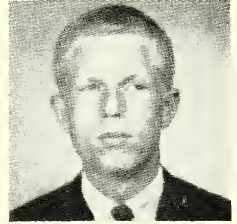
Werkzaam geweest: Den Haag, Gouda, Harlingen, Gent, Dordrecht, Maastricht.

P. Gilbert

B. Porter

R. Hardy

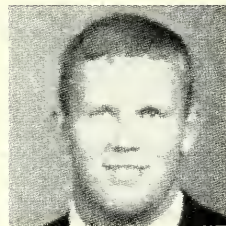
N. K. van Alfen

A. Hart

H. Vanderlaan

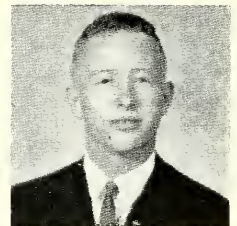
S. Wartena

B. Noorlander

R. Allen

R. Jensen

HET HUWELIJK: „een eindeloze schuld”

door RICHARD L. EVANS
Lid van
de Raad van Twaalven

Goethe heeft meer dan een eeuw geleden eens gezegd: „De som die twee getrouwde mensen elkander schuldig zijn, tart alle berekening. Het is een eindeloze schuld, die alleen door alle eeuwigheid heen kan worden ingelost”. Wat twee gehuwde mensen elkander schuldig zijn, tart inderdaad alle berekening, en het *is* een eindeloze schuld. Het huwelijk is een gewichtige verbintenis, die het beste in ons opcist om er van te maken wat het behoort te zijn. Doch maar al te vaak denken zij die hun huwelijk als niet geslaagd beschouwen te vlug, dat ontbinding de gemakkelijkste en eenvoudigste oplossing is. Maar nimmer keren wij terug naar het punt waar wij eens zijn begonnen. Steeds moeten wij ons ernstig en vastberaden voornemen te slagen en niet een heilig verbond te breken met alle droeve nasleep van dien, want niet een in het huwelijk heeft tegenover zichzelf alleen verplichting. Soms wordt iemand ten onrechte er toe gebracht alleen aan zichzelf te denken, maar door de gevolgen die anderen daarvan ondervinden, de kinderen, de geliefden, zij zelf, kan het huwelijk niet alleen maar met de voorkeur of het gemak van één persoon te maken hebben. Evenmin als in een andere overeenkomst kan men in het huwelijk alleen aan zichzelf denken en ook niet aan de toestand van het ogenblik. Elk van

hen moet het gevolg van hetgeen hij doet, in zijn geheel overwegen voor hemzelf, voor de kinderen, voor alle betrokkenen, zo ver hij in de toekomst kan zien. Het huwelijk legt ons een heilige verplichting op om het tehuis een plaats van blijvende stabiliteit te maken. „Jonge mensen zullen tot hun grote verwondering bemerken”, zegt Dr. May E. Markewich, „dat man en vrouw *alle* jaren van hun leven van hun huwelijk moeten werken...” In het huwelijk draagt elk de helft van de verantwoordelijkheid. Hierover zeide William Cooper: „Het beste en gelukkigste paar zal wel gelegenheid tot verdragen vinden; iedere dag die zij leven zullen zij iets vinden waar zij medelijden mee hebben of dat zij wellicht zullen vergeven”.

Er is niets dat wij zo zeer in stand moeten houden als een tehuis, een huwelijk, een gezin; want het huwelijk is een verplichting met onberekenbare gevolgen, en behoort nimmer overhaast en ontijdig te worden gesloten, doch wanneer het eenmaal is voltrokken, moet het nooit uit zelfzuchtige en onrijpe overwegingen worden ontbonden. „De som die twee getrouwde mensen elkander schuldig zijn, tart alle berekening. Het is een eindeloze schuld, die alleen door alle eeuwigheid heen kan worden ingelost”.